

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 253. Fats Navarro en Tadd Dameron - respectievelijk trompettist en componist-arrangeur-pianist, daar zijn we mee bezig. Om te beginnen de Dameron Savoy-session van 28 oktober '47 met Ernie Henry-altsaxofoon, Curley Russell-bas en Kenny Clarke-drums. De bassist en drummer vormen een zeer swingende ritmesectie en ik denk dat dat vooral aan Kenny Clarke ligt, genoemd 'Klook', een bijnaam die stamt uit Minton's Play House begin jaren veertig waar hij voor die tijd hele vreemde accenten begon te slaan, het 'klook-mop' effect zoals dat genoemd werd. Muziek van Tadd Dameron, eerst de master-take van "A Bebop carroll".

plaat 1

Tadd Dameron a/h Band: A Bebop carroll (Tadd Dameron)
3/6 - 2:56 - Savoy SJL 2216

"A Bebop carroll", door Dameron gemaakt op het accoordschema van de song "Mean to me". Nu zijn "Tadd walk".

zelfde

Tadd Dameron a/h Band: Tadd Walk (Tadd Dameron)
3/7 - 2:50 - idem

"Tadd Walk". Tadd Dameron and his Band voor Savoy in New York City, 28 oktober 1947 met Fats Navarro-trompet, Ernie Henry-altsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums. Bij deze session werden zoals gebruikelijk vier stukken opgenomen, maar ~~in~~ de andere twee werd gezongen door Kay Penton en op een ervan zit vier maten solo van Navarro, zodat ik dat maar oversla. Gaan we naar december '47 en weer een eigen session van Navarro. Nu Charlie Rouse ^{- de heren de heren} die bij de vorige session niet mee mocht doen of niet kon - hij staat op de plaats van Ernie Henry. Dameron hier alleen als pianist, de muziek is van Navarro. Nelson Boyd horen we op bas, en Art Blakey horen we nauwelijks op drums, want hij had of de opdracht heel zacht te spelen, of ze hebben zijn microfoon nauwelijks open gezet. 5 december '47, Fats Navarro and his Band: "Nostalgia".

zelfde

Fats Navarro a/h Band: Nostalgia-M (Fats Navarro)
4/3 - 2:42 - idem

Dat was de master-take van "Nostalgia". Het volgende stuk maakte Navarro op het accoordschema van "What is this thing called love" U hoort twee takes, eerst een nieuwe en dan de master, van "Barry's Bop".

zelfde Fats Navarro a/h Band: Barry's Bop-new (Fats Navarro)
 plaat 4/4 - 2:35 - idem
Fats Navarro a/h Band: Barry's Bop-M (Fats Navarro)
 4/5 - 2:36 - idem

"Barry's Bop" new take en master-take. Het derde stuk van de session: "Bebop romp".

zelfde Fats Navarro a/h Band: Bebop romp (Fats Navarro)
 4/7 - 2:35 - idem

"Bebop romp". En dit is de laatste: "Fats blows".

zelfde Fats Navarro a/h Band: Fats blows (Fats Navarro)
 4/8 - 2:48 - idem

"Fats blows", vierde en laatste stuk van de Savoy-session op 5 december 1947 in New York City door Fats Navarro and his Band. Fats Navarro-trompet, Charlie Rouse-tenorsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Nelson Boyd-bas, Art Blakey-drums. Alle stukken waren van Fats Navarro. Die op de 22ste meedeed aan ^{een} Dexter Gordon-session, ook weer voor Savoy, en dat wordt dan voorlopig het laatste dat u van Navarro hoort -en Dameron- want 1 januari '48 werd er opnieuw een 'record ban' van kracht, verbod van de vakbond om voor de plaat te spelen, een soort staking dus, om royalties af te dwingen. En die datum hanteer ik als grens - we zijn bezig met de muziek uit de jaren 1945 t/m '47. 22 december dus: Fats Navarro-trompet, Dexter Gordon-tenorsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Nelson Boyd-bas, Art Mardigan-drums. Gordon's vader was arts, hij kwam dus uit een heel ander milieu dan de meeste zwarte musici. Gordon Sr. had soms Duke Ellington en Lionel Hampton onder zijn patienten als die in California waren. Dexter werd 27 februari 1923 in Los Angeles geboren. Hij kreeg een goede muziekleiding: in '36 begon hij met klarinet, harmonie-leer en theorie. Twee jaar later, op z'n 15e, ging hij altsaxofoon spelen, en weer twee jaar later tenor. Dat was in 1940 toen hij ook beroepsmusicus werd: in december begint hij aan een engagement van drie jaar bij Lionel Hampton. Volgen de bands respectievelijk groepen van Lee Young, Jesse Price, in 1944 zes maanden bij Louis Armstrong en met hem voor het eerst in de NOS Jazzgeschiedenis te horen, daarna Billy Eckstine, met Gene Ammons deed hij "Blowin' the blues away", te horen in nummer 197. In '45 speelde Dexter Gordon bij Charlie Parker in de Spotlite, in '46 was hij terug in California, om in december 1947 opnieuw in New York te belanden ^{en} zeer kort daarop de nu volgende Savoy-session te doen. Dit is "Dextrose".

plaat 2 Dexter Gordon a/h Boys: Dextrose (Dexter Gordon)
3/4 - 2:44 - Savoy SJL 2211

Van Dexter Gordon "Dextrose". En met zijn voornaam kon hij einde-
loos doorgaan bij titels ^{bedenken} voor zijn themas. Hier is "Index".

zelfde Dexter Gordon a/h Boys: Index (Dexter Gordon)
3/5 - 3:00 - idem

De blues "Index", uit de Savoy-session van Dexter Gordon and his
Boys (dat kon in '47 ook al echt niet meer) in New York City op
22 december 1947. Fats Navarro-trompet, Dexter Gordon-tenorsaxo-
foon, Tadd Dameron-piano, Nelson Boyd-bas, Art Mardigan-drums.
Volgende keer nog een stuk uit die session.

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

Dit was NOS Jazzgeschiedenis 253, MdR.

NA 128124
31:06

Opn 24.10.54

0 0 0 0 0